

τούβλο», «ντιπ ντουβάρ'» όπως τον χαρακτήριζαν οι συγχωριανοί του ή «ανεπίδεκτος μαθήσεως» όπως τον χαρακτήριζαν οι δάσκαλοί του.

Έμενε στάσιμος δυο-τρία χρόνια σε κάθε τάξη. «Τίναζε του κανόν(ι)» συχνά πυκνά, όπως έλεγαν εκεί-να τα χρόνια για όποιον έμενε στην ίδια τάξη και του το θύμιζαν όλοι σε κάθε ευκαιρία λέγοντάς του κοροϊδευτικά «Κώτσιο, σπούμ του κανόν(ι), σπούμ του κανόν(ι)». Η κοροϊδία των δύστυχων μαθητών που έμεναν στάσιμοι ήταν ένα απάνθρωπο μπούλιγκ της εποχής εκείνης. Ευτυχώς όμως το αυτί του Κώτσιο δεν ίδρωνε. Δεχόταν στωικά τη μαθησιακή του δυσκολία. Έφτασε 15-16 χρονών και ήταν ακόμα μαθητής της τετάρτης Δημοτικού. Η θεία η Ασ(ι)μίνα βέβαια ούτε συζήτηση να παραιτηθεί από το όνειρό της να τον κάνει γραμματζούμινου. Ο καημένος ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς όσο περνούσαν τα χρόνια ένιωθε τις δυνάμεις του να μειώνονται. Πολύ θα ήθελε τον Κώ- τσιο να τον βοηθάει στα γίδια. Έβλεπαν την ταλαιπωρία του και οι φίλοι του και τον συμβούλευαν να σταματήσει τον Κώτσιο από το σχολείο αφού δεν έπαιρνε τα γράμματα. Μια νύξη όμως, που έκανε στη θεία την Ασ(ι)μίνα για το θέμα αυτό έπεσε στο κενό. Όπως είπαμε το όνειρο της θείας της Ασ(ι)μίνας να κάνει τον Κώτσιο γραμματζούμινου ήταν αδιαπραγμάτευτο.

Μέχρι που η κατάσταση έφτασε στα όρια!

Ένα βράδυ ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς μπαϊλντισμένος από την ολοήμερη δουλειά με το κοπάδι γύρισε στο σπίτι σοβαρά προβληματισμένος για το τι μέλλει γε- νέσθαι με το θέμα του Κώτσιο. Μέχρι τότε δεν είχε ίδια αντίληψη για το μαθησιακό επίπεδο του Κώτσιο- ου, καθ' όσον η θεία η Ασ(ι)μίνα δεν τον άφηνε να το ελέγξει και να το αντιληφθεί. Παρά «τα κανόνια που τίναζε» ο Κώτσιος, η θεία Ασ(ι)μίνα ήταν καθησυχαστική. «Δεν πειράζ'(ι)» του έλεγε «θα παρ' μπρουστά του πιδί. Θα γεν'(ι) γραμματζούμινου». Εκείνο το βράδυ όμως ο εξουθενωμένος μπάρμπας Βασίλ(ι)ς ήταν αποφασισμένος να προχωρήσει. Να πάρει την κατάσταση στα χέρια του. Φωνάζει λοιπόν τον Κώτσιο και ιδού ο διάλογος που έλαβε χώρα μεταξύ του ηλικιωμένου πατέρα στο ρόλο εξεταστού μαθησιακού επιπέδου και του δεκαεξάχρονου υιού του, μαθητού τετάρτης Δημοτικού:

- Έλα να μι πεις, βρε Κώτσιο, σας έμαθε πουλλά γράμματα σήμιρα η δάσκαλους;
- Ου πατέρα, μας έμαθι πουλλά θρησκευτικά σίμιρα η δάσκαλους.
- Κι τι σας έμαθι στα θρησκευτικά, βρε Κώτσιο;
- Μας έμαθι για ... τ'ν αλπού, πατέρα!

Κόκκαλο ο δύστυχος ο μπάρμπας ο Βασίλ(ι)ς. Παρά την αγραμματοσύνη του, παρά

την αγαθοσύνη του, παρά τα όσα του έλεγε η θεία η Ασ(ι)μίνα μπόρεσε επιτέλους να καταλάβει το «βάθος το δυσθεώρητον» της άγνοιας και του «ανεπίδεκτου της μαθήσεως» του Κώτσιου.

«Τι γύρευε η αλπού... στα θρησκευτικά;», αναρωτήθηκε ο φτωχός ο μπάρμπα ο Βασίλ(ι)ς και άνοιξαν επιτέλους τα μάτια του. Την άλλη κιόλας ημέρα τον σήκωσε, απ' τ' χαραή, του είπε «τέρμα το σχολείο» και τον πήρε μαζί του στα γίδια, όπου προφανώς ήταν η θέση του.

Φαίνεται είναι σωστό αυτό που λένε «έκαστος εφ'ω ετάχθη». Ο Κώτσιος δεν είχε ταχθεί «να γεν(ι) γραμματζούμινους» όπως βέβαια κι η αλπού δεν είναι ταγμένη στην ύλη των Θρησκευτικών!

Υ.Γ. Ευχαριστώ τον φίλο μου τον Μιχάλη Καρτσιώτη, πρόεδρο του Παγχαλκιδικού Συλλόγου, που μου διηγήθηκε την ιστορία αυτή του Κώτσιου, χαρίζοντας μου μια ανεξάντλητη πηγή γέλιου στην κάθε θύμησή της.

Πηγή: «Παγχαλκιδικός Λόγος», Περιοδική έκδοση του Παγχαλκιδικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης «Ο Αριστοτέλης», § Τι τον έμαθε τον Κώτσιο ο δάσκαλος στο μάθημα των Θρησκευτικών, Τεύχος 31ο , Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2017.